

Vila-real

Un revolucionari

Vicent Usó

Isabel Marín va néixer a Vilafranca (1964), tot i que viu a Borriana. Des que en 2000 publicà *Banyes de bou*, el seu primer relat per a infants, no ha deixat d'escriure per al públic més precoç: *Cua de cavall*, *Un dinosaure que ni pintat*, *Alex i els núvols*, *El gegant de Penyalgosa*, *El salvater d'animals*, tot

un seguit de narracions on sovint inclou referències al paisatge (i als valors que se'n desprenen) de la seua infantesa. Una constant que ara trobem inclosa a *El príncep del cabàs*, el seu últim treball, que ha publicat Edicions del Pirata amb il·lustracions de Mabel Ramos.

Un dels aspectes que més crida l'atenció d'aquest relat és la barreja conscient que fa Marín entre elements anacrònics: una reialesa que sembla extreta dels contes més típics conviu amb balnearis d'última moda, correus electrònics, telèfons mòbils i aficions com el *shopping*. Però la

mescla funciona i, encara més, proporciona alguns dels millors moments de l'obra, plena, tota ella, d'un sentit de l'humor subtil que, de tant en tant, esclata en un episodi de més gruix.

Tot comença quan el rei Benigne, cansat d'exercir el càrrec de rei, decideix de posar a prova què dels seus dos fills podria regnar millor. Un d'ells, Teodor, decideix viatjar per tot el regne i mirar de trobar parella, abans d'exercir de governant, i així arriba a una regió oblidada on els ponts estan a punt de caure, l'aigua no arriba perquè no hi ha canonades i de la qual, a la Cort, ni tan sols se'n recorden. Allà coneixerà Isi, la filla del xocolater, de qui s'enamorarà. El problema és que la xica és una revolucionària convençuda, de manera que difícilment encaixaria en el paper de princesa. Però l'amor és superior als raonaments que es fa Teodor i, finalment, li proposarà matrimoni. Entre murs de pedra seca i reivindicacions, Isabel Marín ha escrit una novel·la amarada de tendresa i de bons propòsits, de sentit de l'humor i també de denúncia, un text molt agradable de llegir que beu, alhora, de la tradició més profunda i de l'actualitat més immediata.